

5. KARABURUN BİLİM KONGRESİ
2 – 5 Eylül 2010
Karaburun ve Mordoğan

“akademi ve gündem”

SOSYAL PROGRAM

Her yıl olduğu gibi bu yıl da Kongre boyunca sergilere, müzik dinletilerine, film ve tiyatro gösterilerine yer verilecektir. Bu bağlamda, 5. Karaburun Bilim Kongresi kapsamında hazırlanan Sosyal Program'a ilişkin genel bilgilendirmeyi aşağıdaki çizelgede, programın ayrıntılarını ise izleyen sayfalarda bulabilirsiniz.

Tarih	Yer	Saat	Etkinlik
2-5 Eylül 2010	Karikatürlü Ev Karaburun	12:00	Fotoğraf Sergisi: <i>Türkiye'de Önemli Üç 1 Mayıs: 1976, 1977 ve 2010</i>
3 Eylül 2010	Mordoğan Sahili	21:00	Konser: <i>Sokak Orkestrası</i>
		22:00	Konser: <i>Enprovaze</i>
4 Eylül 2010	Karaburun Öğretmenevi Toplantı Salonu	10:00	Film Gösterimi: <i>Eylül Çocukları (74')</i>
	Karaburun Öğretmenevi Toplantı Salonu	11:30	Film Gösterimi: <i>Ekmek Kir Tutmaz (30')</i>
	Karaburun Öğretmenevi Toplantı Salonu	13:30	Film Gösterimi: <i>Su (Yuvarlakçay Belgeseli) (23')</i>
	Karaburun Öğretmenevi Toplantı Salonu	14:00	DeneySEL Film Gösterimi
	Nergis Çay Bahçesi Karaburun	19:00	Tiyatro: <i>Narçiçeklerinin Nedeni</i>
5 Eylül 2010	Karaburun Öğretmenevi Toplantı Salonu	10:00	Film Gösterimi: <i>Ekmek Yolları (36')</i>
	Karaburun Öğretmenevi Toplantı Salonu	11:00	Film Gösterimi: <i>Direnişin Belgeseli (22'45")</i>

FOTOĞRAF SERGİSİ

TÜRKİYE'DE ÖNEMLİ ÜÇ 1 MAYIS: 1976, 1976 VE 2010

Aydın ÇETİNBOSTANOĞLU

(Tarih / Yer / Saat: 2-5 Eylül 2010 / Karikatürlü Ev, Karaburun / 12:00)

"Türkiye'de Önemli Üç 1 Mayıs 1976,1977 ve 2010" isimli fotoğraf sergisi, bu tarihlerde yapılan kutlamalar sırasında çektiğim fotoğraflardan oluşmaktadır. Çalışma ilk kez Mülkiyeliler Birliği İzmir Şubesi'nin desteği ile 30 Nisan 2008 de İzmir'de sergilenmiş sadece 1976 ve 1977 yıllarına ait fotoğrafları kapsamıştır. Uzun mücadelelerden sonra 2010 yılında yasal olarak tekrar Taksim'de kutlanması ile 2010 görüntüleri de sergi kapsamına girmiş ve 10-14 Temmuz 2010 tarihinde Antakya Samandağ Festivali'nde, üçüncü kez 5-8 Ağustos 2010 tarihlerinde Karaburun Festivali'nde izleyici ile buluşmuştur. Sergide toplam 57 çalışma yer almaktadır.

FİLM GÖSTERİMİ

EYLÜL ÇOCUKLARI

Yönetmen: Hülya Karcı, Meltem Öztürk

Yapım: Nihat Kentel, Hülya Karcı

Metin Yazarı: Hülya Karcı

Kamera: Meltem Öztürk

Montaj: Meltem Öztürk, Nil Fırat

Animasyon: Deniz Keskin

Müzik: Raminta Kurklietye

Seslendirme: Tülay Savaş

Yapım yılı: 2009

Süre: 74'

(Tarih / Yer / Saat: 4 Eylül 2010 / Karaburun Öğretmenevi Toplantı Salonu / 10:00)

Beş genç, dört kent (Berlin, Kopenhag, Zürih ve Paris). Her biri Türkiye'nin değişik bölgelerinde dünyaya gelmiş. Onların yaşam öykülerini benzer kılan ailelerinin 12 Eylül darbesinin kıyımından geçmiş olması.

12 Eylül askeri darbesinin karanlıklarından kaçan ailelerinin eteğine yapışıp o lacivert ülkelere göç etmek zorunda kalmış çocuklar şimdi ne yapıyorlar, yaşamlarındaki zorunlu göç onları nasıl yönlendirmiş, aileleri gibi politikler mi? Onları "Eylül Çocukları" olarak bütünleştiren özellikler taşıyorlar mı?

Beş "çocuğun" gözünden, 12 Eylül askeri darbesini yeniden hatırlamak isteyenler için bir belgesel...

FİLM GÖSTERİMİ

EKMEK KİR TUTMAZ

Yönetmen: İlhan Bakır, Memet Kamik

Yapım Yılı: 2007

Süre: 30'

(Tarih / Yer / Saat: 4 Eylül 2010 / Karaburun Öğretmenevi Toplantı Salonu / 11:30)

Büyük kentlerin kuşatılmış, izole edilmiş varoşlarından, gerilla usulü kentlerin sokak aralarına sızarak çöp konteynırlarından ekmeğini kazanmaya çalışanların öyküsü. Bu sızma harekâtı o kadar kolay değildir. Çöplerdeki hastalıklara, belediye zabıtalılarına ve büyük çöp şirketlerine karşı amansız bir mücadele verilerek çöpten damıtılacaktır bu kir tutmayan ekme.

FİLM GÖSTERİMİ

SU (YUVARLAKÇAY BELGESELİ)

Film Ekibi: Volkan Işıl, Fırat Dömekeli, Ali Çakır, Ebru İlbeyci, Sibel Durmuş

Yıl: 2010

Süre: 23'

(Tarih / Yer / Saat: 4 Eylül 2010 / Karaburun Öğretmenevi Toplantı Salonu / 13:30)

Muğla, Yuvarlakçay'da HES projelerine karşı günlerce çadırlarda kalan köylülerin direnişine tanıklık etmeye çalıştık.

DENEYSSEL FİLM GÖSTERİMİ

Ethem ÖZGÜVEN

(Tarih / Yer / Saat: 4 Eylül 2010 / Karaburun Öğretmenevi Toplantı Salonu / 14:00)

1. *Kabuslar* (Videoart Yerleştirme)

Yazan/Çeken/Yöneten: Ethem Özgüven

Müzik: Alper Maral

Ses: Bülent Özcan

Üç Videoart Film:

bbk (benim bütün kabuslarım) 3'15"

ygd (yaşamın geneline dair) 2'40"

ydd (yaşamın detayına dair) 2'25"

2. *Küçük Göl* (Videoart), 2004

Yönetmen: Ethem Özgüven

Animasyon: Jakub Michalski

Müzik: Alper Maral

Ses: Bülent Özcan

Süre: 4'

3. *F* (Deneysel), 2004

Yazan/Yöneten/Kurgulayan: Ethem Özgüven

Kamera: Ozan Adam, Selçuk Erzurumlu, Ulaş Şimşek, Özgür Şeyben

Dansçı: Asime Can Özözer

Sahne Dizaynı: Elif Özdemir

Animasyon: Tamer Karakulak

Görüntü Yönetmeni: Oğuz Yenen

Yapımcılar: Ethem Özgüven, Oğuz Peri

Süre: 6'

4. *Deliri(yor)um* (Deneysel), 2005

Yönetmen: Ethem Özgüven

Kurgu: Ethem Özgüven, Ulaş Şimşek

Kamera: Ethem Özgüven, Selçuk Erzurumlu

Müzik: Alper Maral

Süre: 6'

5. *Erol Akyavaş* (Deneysel), 2000

Senaryo/Kamera/Metin/Yönetmen: Ethem Özgüven

Süre: 1'30"

6. *GÜRE Ege* (Deneysel), 2004

Yazan/Yöneten: Ethem Özgüven

Kamera: Ozan Adam, Ethem Özgüven, Ulaş Beşoklar

Şiirler: İlhan Berk

Tercüme: Zeynep Avcı

Müzik: Alper Maral

Ses: Bülent Özcan

Süre: 3'30"

7. *Felluce* (Deneysel), 2005

(Felluce katliamı anısına...)

Müzik: Bulutsuzluk Özlemi

Yönetmen: Ethem Özgüven

Süre: 6'

TİYATRO

NARÇİÇEKLERİNİN NEDENİ

Bilgesu ERENUS ve Mehmet ASLAN
(Bir yazar ile Bir TEKEL İşçisi Birlikte Yorumluyor)

(Tarih / Yer / Saat: 4 Eylül 2010 / Nergis Çay Bahçesi, Karaburun / 19:00)

Toplumumuz, neden hastalıklı bir narçiçeği ağacına dönüştü?

Açtığı bunca çiçeğe karşın neden yoksulluğu yok eden bir meyve veremiyor?

Demir parmaklıklı kapının yanı başındaki nar ağacının, dünü, bugünü ve yarını?

“Yalnız maden işçileri değil, hepimiz sürekli göçen bir ocağın altındayız. El emeğimiz, göz nurumuz, çol çocuğumuz, sanatımız, doğamız, bilimimiz, türkümüz, ahlakımız, dayanışma duygumuz ve hele hele karşılıklı canlara mal olan kardeşliğimiz, hep birlikte yerin yüzlerce metre derininde değilsek bile, bin dokuz yüz seksenden bu yana tam otuz yıl yerin altında kurtarılmayı bekliyoruz. Daha daha öncelerini de hesaba katarsak -solun püskürtüldüğü yetmişli yılları- demek tam kırk yılı aşkın bir süredir bu karanlıktayız ve soru sürüyor: Nasıl, ne zaman çıkacağız? Çıkabilecek miyiz? Biz yıllar sonra gözümüze vuracak ışığı hasretle beklerken, burjuvazi kendi kayıkçı kavgasında, sistemden alacağı payın peşinde birbirlerine de vahşi yöntemlerle, kâh dikilip kâh sarmaşıyorlar...

Belki de toplum olarak kendimizi kendi ellerimizle doğurmanın zamanıdır artık! Kurum, kişi olarak medet umduğumuz ebelerin hepsi sobelendi. Artık ebe biziz, kendimiz!

Doğum ancak genel grevle gerçekleşebilir. Genel grev işsizler ve her an işsiz kalabilecekler için de vazgeçilmezdir. Emekçiler kendilerinden çok asıl onlar için mücadele etmelidir. Giderek sayıları arttığı halde sahte istatistiklerle utanmadan geçen yılın bu ayına göre azaldığı ilan edilen işsizleri belli bir bilince ve dayanışmaya çekmeleri gerek. Sistem işsizleri, işçilerin işten atılmasını sağlayan stepneler olarak kullanamamalı...

Ülkemizde sınır tanımaz bir halde çöreklenmiş olan emperyalizmin uydusu tekelci sermayenin egemenliğinin kayıtsız şartsız ellerinde bulundurmasının da ocak kazaları gibi kader kısmet olmadığını bilen işçilere, kendi sendikalarını acilen uyarma görevi düşüyor. Sendika yönetimine “Burjuvaziyi yatıştırıp teskin etmek sizin işiniz değil!” diyebilmeliler artık.

Narağacı, aldatan çiçekler yerine işte ancak o zaman meyve verecektir.

Masal değil gerçeğin meyvesidir o ve hepimize yeter!”

FİLM GÖSTERİMİ

EKMEK YOLLARI

Yazan/Yöneten: Nedim Haza
Görüntüler: Bahattin Demir, Nedim Hazar
Özgün Müzik: Yarnistan
Yapımdan Sorumlu: Kemal Can
Asistan ve Fotoğraflar: Gülşin Ketenci
Süre: 36'

(Tarih / Yer / Saat: 5 Eylül 2010 / Karaburun Öğretmenevi Toplantı Salonu / 10:00)

“Ekmek Yolları”... Yani ekmek parası uğruna yollara düşenler; mevsimlik işçiler, komşu ülkelerden hasta bakıcılığı yapmak için Türkiye'ye gelenler, Doğu'dan gelip Tuzla tersanelerinde çalışanlar vs.

Hareketli Halinde Türkiye dizisinin en çarpıcı sahnelerini içeren bu bölümde Akçakoca'ya her yıl Mardin'den fındık toplamaya gelen 30 kişilik bir aile yakın takibe alınıyor. Yıllardır, o tarla senin, o bahçe benim diye gide gele büyüyen gençler, eski filmlerdeki gibi “boynu bükük” değiller. Özellikle genç kızlar, İstanbul'lu feministlere pabuç bırakmayacak bir duruşla kameranın karşısına çıkıyorlar. Evlenmek kurtuluş değil onlar için. Üç karısı olan öz babalarına bile tavır koyuyorlar. Ve devlete asıl gücendikleri konu Mardin-Derik'teki köylerinde okulun olmaması.

Hareket Halinde Türkiye ekibi, İstanbul'da bir kaçak hasta bakıcısı simsarının üzerinden ülkesinde Türk azınlığa mensup bir Bulgar hasta bakıcısı olan Ayşe Osman Ali ile tanıştıktan sonra, turist sıfatından dolayı her üç ayda bir Türkiye'den çıkış yapmak zorunda kalan kadına Bulgaristan'daki evine kadar eşlik ettiğinde içler acısı bir sahneyle karşılaşır. Ayşe Hanım'ın babası da yatalaktır. Babasının ve çocuklarının bakımını sağlayabilmek için Türkiye'de hastalara bakmaktadır.

Şubat ayında Tuzla'da bekâr evlerinde, doğulu taşeron tersane işçileriyle çekim yapan *Hareket Halinde Türkiye* ekibi, “İş kazalarına karşı ertesi gün yapılacak greve katılmalı mıyız?”, sorusuyla karşılaşır. Soruyu soran işçiler ertesi gün çıkan olaylarda gözaltına alınanlar arasındadır. Allahtan, akşamleyin, tersaneler ve kent sakinleştikten sonra serbest bırakılırlar...

FİLM GÖSTERİMİ

DİRENİŞİN BELGESELİ

Yönetmen: Onur Temel

Yıl: 2010

Süre: 22'.45"

(Tarih / Yer / Saat: 5 Eylül 2010 / Karaburun Öğretmenevi Toplantı Salonu / 11:00)

İşçiler ve destekçilerinin bu sıra dışı direniş öyküsünün ulusal medyada yeteri kadar ele alınmaması ve dikkat çekilmemesi, Direnişin Belgesi'ni hazırlamaya iten başlıca sebeptir. Çadır-Kent'teki 78 günlük mücadelenin bir başlangıç olduğunu umarak, bu kayıtle işçilere ve destekçilerine artı bir motivasyon oluşturabilmek yegane amaca dönüşmüştür.

Bir kaç sinema öğrencisi arkadaşla kalkıp Ankara'ya gittik. Aslında başka bir hikâyenin peşindeydik (kurmaca). Ancak, Çadır-Kent'in ve işçilerin iradesini ve hayata karşı duruşunu fark edince kayıt altına almamız gerekenin aslında bu direnişin öyküsü olduğunu fark ettik. Çalışmamızın ilk günlerinde Hamdullah Uysal'ın vefatı ve AKP Merkez Binası'nın işgali sonrası gözaltılar gerçekleşmişti. Tüm bu gerginlik içerisinde işçilerle ve destekçileriyle doğru iletişim kuramadık. Bununla birlikte, kullandığımız kameralar işçiler arasında polis kamerası olarak adlandırılıyormuş. İşçilerin haklı tepkileriyle karşılaştık ve uzunca bir süre kendimizi ifade etmekle aslında haklı mücadelelerini desteklemek için yanlarında olduğumuz anlatmakla geçirdik. Çekim aşaması boyunca Çadır-Kent'te konakladık. İşçiler sonraki günlerde üniversitemizden gelen arkadaşlara bir çadır tahsis ettiler. Ekip olarak çadırdaki konaklamak ve birlikte halay çekip birlikte yürümek olağan üstü bir deneyim yaşattı bizlere.

Ezilenin yanında olmak asıl tarafsızlıktır. Yoksa egemen ideolojinin dayattığı tarafsızlık ilkesi sadece sömürüye, işkenceye, adaletsizliğe göz yummaktan başka bir şey de değildir. Sinema okullarında, *belgesel sinema* ele alındığında objektif-nesnel bir yaklaşımın varlığının gerekliliğinden bahsedilir. Ancak, Ankara'da Çadır-Kent'te olmak, tek/el olmak başlı başına bir saf belirlemedir. Sinematografik olarak da üslup olarak da, akademik veya egemen otoritenin anladığı bir tarafsızlığı yansıtmadığımız için oldukça memnunuz.